

ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Είχα βγει έγω κι' ο γυιός μου για νά πατινάρομε έξω από την πόλι. Καθώς τρέχαμε συναντήσαμε στο στοίχιμο ενός δρόμου έναν άνθρωπο ύποπτον παρουσιαστικού, έναν αλήτη... Είταν ένας άνθρωπος ψηλός, δυνατός, πού αφού μας κοίταξε ήρθε κατεπίαν μας με προφανή σκοπό να μας ληπτήρη... Ο δρόμος είταν έρημος.

Χωρίς να χάω καιρό άρπαξα τόν πατίνι μου και χτύπησα τόν αλήτη στο κεφάλι. Ο ύποπτος άνθρωπος ζαλιστής και έποφελήθηκα να τόν πιάσω από τόν λαιμό και νά τόν ρίξω χάμω. Όλα αυτά έγιναν σε δύο δευτερόλεπτα, χωρίς ο γυιός μου να λάβη τόν καιρό να με βοηθήρη. Ο αλήτης έπεσε ανάσπυτος στο χώμα, και μ' όλο πού φαινόταν πολύ δυνατό παλληκάρι δέν έκανε σοβαρή αντίσταση.

- Τρέξε να φωνάξεις κανένα αστυφύλακα ! είπα τού γυιού μου. Έγώ ώστόσο βαστώ τόν κατεργάρο !

Ο αλήτης φαινόταν ανάσπυτος. Μήπως τόν έσοτώσα ; *Έβαλα τόν χέρι μου από μέτωπό του και κατόπι στην καρδιά του... *Ήταν ζωντανός. *Αλλά κι' αν τόν σοτώσα ήταν καλώς σοτωμένος ; ένας ληστής πού μου είχε επιτεθεί ! Αίμα δέν έτρεχε από πουνθιά ; ο άνθρωπος θα είχε ζαλιστεί από τόν δυνατό μου χτύπημα. Τι να κάνω ; Μήπως έπρεπε να τόν αφήσω να με δολοφονήρη ; Γιατί είταν άναμφισβήτητο πως ο άνθρωπος έκείνος είταν τύπος κακοποιού τ'ό έδειχνε τόν πρόσποτό του, τόν ντύσιμό του, τόν άπομό του δολοκλήρη. Ποιός ξέρει τι να μελετούσε ο άπαισιος έκείνος άνθρωπος !

Αυτά σκεπτόμουν όταν έννοιωσα ένα χέρι να με πιάνη άπ' τόν λαιμό... Γύρισα γρήγορα και άνασηκώθηκα ένως αστυφύλακα με βλοσυρό βλέμμα είταν μπροστά μου... πίσω τόν άλλοι δύο, πού κρατούσαν σφιχτά τόν γυιό μου...

- Τι είν' αυτό ; τι σημαίνει αυτό, κύριοι ; ρώτησα θυμωμένος.

- Έκιάμε φρόνον ! είπε ο πρώτος αστυνομικός,

- Έμεις ; Έμεις ; διαμαρτυρήθηκα έξω φρενών. Έμεις φρόνο ;

Ο αστυνομικός κτύπησε τόν αλήτη χωρίς να μου άπαντήση. Προσπάθησα να τού εξηγήσω τι είχε συμβεί... ότι μάς επέτεθή ο άγνωστος, ότι έπρεπε να άπερασπιστούμε...

- Χτυπήσατε έναν άθώμο άνθρωπο ! είπε ξερά ο αστυνομικός, έναν άνθρωπο φίλησχο πού ήταν άνικανός να σάς περιράξη !

- Άστειεύστε κύριοι ; Κάμετέ μου τη χάρη να μεταφέρετε τόν φίλησχο αυτόν άνθρωπο στον σταθμό των πρώτων βοηθειών και όσο για μάς, θα εξηγηθούμε με τόν κ. αστυνόμο...

- Όσο γι' αυτό, είπε ο αστυνομικός, μίν άμφιβάλλετε ότι θα γίνη έντός ολίγου.

Τήν ίδια στιγμή έφθαναν δύο κ λ ε ι σ τ ά α υ τ ο κ ι ν η τ α και σταματούσαν κοντά μας. Τέσσερις αστυφύλακες πήδησαν και χωρίς να χάσουν καιρό μάς διετάξαν να μπουίμε μέσα στις κινητές έξέινες φυλακές. Έξανα νοημα τού γυιού μου να μίν κινή αντίσταση.

- Θα εξηγηθούμε με τόν κύριο διευθυντή της αστυνομίας, κύριοι ! τούς είπα.

Καθώς έμπαίνα μέσα στο αυτοκίνητο έννοιωσα να με σπρωχθώ τού χέρι τού αστυνομικού και κατόπι και τόν πόδι του... *Α, όχι ! δέν έπιτρέπω τέτοια άστυία ούτε σ' έναν αστυνομικό ! Έγινε τήν ψυχραμία μου, τόν αίμα μου άνέβησε στο κεφάλι και χύθηκα σά θηριο έπάνω στον άνθρωπο της έξουσίας... τίποτα δέ λογάριαζα τήν στιγμή έκείνη. Και θα έπαξα τόν κεφάλι τού άρχειού έκείνου αν δέν εμπόδιζαν οι άλλοι συνάδελφοί του πού έποφελήθησαν για να με σπρώξουν και να με κακοποιήσουν σαν τόν χειρότερο λοποδότη.

*Ο γυιός μου, βλέποντας ότι μου επιτίθενται άνανδρα τόσο άνθρωποι ξέφυγε μ' ένα πύδημα από τούς φυλακές του και έδωσε κι' αυτός όσες μπορούσε... *Α, πώς βαρούσε τόν καλό μου παιδί ! Σωστό θηριο ! Έξοδικήθηκε τόν πατέρα του σαν σωστό παλληκάρι ! Δύο φορές τόν έρριξαν κάτω και δύο φορές σηκώθηκε και χτυπούσε, χτυπούσε σαν μανιασμένος...

Τέλος μάς έδεσαν και τούς δύο και μάς έβαλαν χωριστά τόν καθένα σ' ένα αυτοκίνητο, με συνοδεία τριών αστυφύλακων. Ο αλήτης είχε μείνει με τόν άλλον αστυφύλακα. Τόν είδα να σηκώνεται άτάραχος και να διαρθάνει τά ρούχα του. Δέν ήταν λοιπόν βαρεία χτυπημένος ; Άκόμη καλύτερο. Για τήν ώρα έπρεπε να άωσουμε λόγο στην αστυνομία για τόν σοβαρό μας έγκλημα της άντιστάσεως κατά της έξουσίας...

Σε λίγα λεπτά τα δύο αυτοκίνητα σταμάτησαν μπροστά στην έξοχική βίλλα μιας κινηματογραφικής εταιρίας, άγνωστο για ποιά σκοπό. Οι σύνδοι μου με διάταξαν να κατέβω. Χωρίς να καταλάβω πώς, βοήθηνα σε μία μεγάλη αύλη γεμάτη από κινηματογραφικές μηχανές αλ' έκείνες πού παίρνουν τις ταινίες.

- Κατά διαταγήν της άστυνομίας θα κινηματογραφηθήτε ! μου είπαν.

Διαμαρτυρήθηκα, άντιστάθηκα ; άλλ' είταν περιττό. *Η διαταγή έπρεπε να εκτελεσθή μπροστά σ' ένα σωρό άνθρώπους, ήθοποιούς τού κινηματογράφου, διευθυντάς, ρεξισέρ και σκηνοθέτας πού μάς κτύπαζαν με περιέργεια.

Οι αστυνομικοί μάς έλυσαν και ο γυιός μου με πλησίασε διαγκώνοντας τά χέρια.

- Είδες εκεί φάρου ! *Όλα ψεύτεια ! Και οι αστυνομικοί ήθοποιοί τού κινηματογράφου !

- Θα μάς τόν πληρώσουν άκοριβά αυτό ! είπα. Θέλω να δω άμέσως τόν διευθυντή... Θα τά καταγγείλω !

*Ένας καθώς πρέκει κύριος μάς πλησίασε άμέσως και προσφέρθηκε να μάς οδηγήρη στο γραφείο τού διευθυντού, όπου βοηθήκαμε μπροστά σε διάφορες κινηματογραφικές μηχανές, πού έπαρταν διαρκώς τήν ταινία μας.

- Μά τι διάβολο ! είπα. Αυτοί οι άνθρώποι είνε τρελλοί !

*Έξω φρενών όρμησα έπάνω σ' έναν άπ' αυτούς τούς κύριους πού μάς φωτογράφιζαν και με μία γροθιά τόν έρριξα χάμω μαζί με τόν άπαισιό μηχανήμα του. Ο άνθρωπος δέν θύμωσε καθόλου και ο διευθυντής κατείνουασμένος χειροκρότησε τή σσηνή.

- Όραιο, όραιο ! *Έσοχα !..

Τόν άγριοκτύπησα και είδα έναν άλλον όπερατέρο άπέναντί μου να γρονιά τόν καταραμένο εργαλείο του και να με φωτογραφίζη... *Ένας άλλος, πίσω μου, έκανε τόν ίδιο.

- Άφου είνε έτσι έξακολουθώ τις γροθιές ! είπα.

*Άλλ' οι όπερατέρο είχαν εξαφανισθεί και ο διευθυντής με τόν συμβούλιο του, με περιένε γελαστός μ' ένα χαριό στο χέρι. Είταν ένας τσεκ... Κτύπαξα τόν ποσό, κτύπαξα τόν διευθυντή και κατόπι κτυπάχηκα κι' ο ίδιος... *Ήμουν σ' έξέεινη κατάστασι.

- Δέν πιστεύω να έχετε παράπονο κ. διευθυντά, τού είπα. Μπορείτε να πητε ότι πήρατε μία σσηνή εκ τού φυσικού... *Α, όχι ! είπε χαμογελώντας ο διευθυντής. Είμαι πολύ εύχρηστικημένος για τήν όρημηζότητά σας. Δέν άν σάς πληρώνα τόσο άκοριβά αν δέν ήμουνα πληροφορημένος ότι δίνετε θαυμάσιες γροθιές, και σείς κι' ο γυιός σας !

- Και τότε ξαναρχίζουμε ; τόν ρώτησα.

- Τήν στιγμή πού δέν τόν περιμένετε, μου άπήνησε ο διευθυντής.

Και σφιγγοντας και τών δύο μας τόν χέρι μάς ώδήγησε στην πόρτα...

✱

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Για τόν Αυτοκράτορα της Αυστρίας Φραγκίσκο Ίωσήφ, διηγούνται, ότι ήταν τόσο προληπτικός ώστε δέν έδέχτο κανένα και δέν προσέβαινε ποτέ ούτε και στην πιο άσημαντη ιδιωτική ή και κυβερνητική ένεργεια, αν είχε τύχει να ιδή τόν προηγουμένο βραδί κάποιον πένθυμο όνειρο.

*Όλη τήν έπομένη ήμέρα, ύστερα άπ' αυτό τόν όνειρο, έμενε κλεισμένος στο δωμάτιό του μελετώντας διάφορα ψυχιατρικά βιβλία, και αυτό γιατί είχε τήν πεποίθησι, πως και ή έλαχιστή του επαφή με τή ζωή, έμελλε να τού φέρει άνεπανόρθωτες καυστροφές.

*Επίσης και για τόν περιφημον Βίσμαρκ διηγούνται πως και αυτός ήταν προληπτικώτατος.

Στ' άπομνημονεματά του άναφέρεται μάλιστα και τόν έξής : *Αν ο Βίσμαρκ, τήν στιγμή πού θα έβγαине τόν πρωί για να πάη στο γραφείο του, ένύχαινε να συναντήρη στο δρόμο κάποιον... γάτα, έννοουσε να αφήρη τά πάντα—και αυτή άκόμα τήν πιο έκείνοια υπόθεσι του—και να γυρίση άμέσως σπίτι του, άπρακτος, να μείνη εκεί μία δολοκλήρη ώρα και ύστερα να βγη πάλι για τόν γραφείο του.

*Επίσης δέν έπιχειρούσε τίποτε τήν Παρασκευή, τήν όποία θεωρούσε ως ήμέρα άτυχίας και καταστροφής τών σχεδίων του.

Προληπτική επίσης ήταν και ή βασίλισσα της άγγλίας Βικτωρία, ή όποια δέν υπέγραφε ποτέ διατάγματα τήν Πέμπτη και τήν 13 έκάστου μηνός...